

Hupisaaret

Miksi mennä

Hupisaarilla voi tutustua tuoreen ja lehtomaisen kankaan sekä niityn kasvillisuuteen sekä kulttuurikasveihin.

Miten mennä?

Alue sijaitsee Oulun keskustassa ja kuvatut kohteet Hupisaarten kesäteatterin nurkalla. Alueelle pääsee Kasarmintietä pitkin Verven kohdalta tai pyöräteitä pitkin. Hupisaarilla on myös leikkipuisto ja kaupunginpuutarhan kasvihuoneet.

Hupisaarilla kasvaa tuoretta ja lehtomaista kangasta sekä niittyä. Teatteria vastapäätä kanavan laidalla **A** on metsäistä lajistoa ja niitykasvillisuutta. Isojen kuusten alla tuoreen kankaan lajeja ovat puolukka, metsä-, suo- ja kangaskorte, oravanmarja, kultapiisku, valkovuokko, metsäalvejuuri ja hiirenporras. Aukean paikan kulttuurilajeja ovat piharatamo, nurmitatar, valkoapila ja kylänurmikka. Suo-orkki, rönsyleinikki, jokapaikansara, nurmilauha, rantanätkelmä, rantamatara ja ranta-alpi edustavat kostean niityn lajistoa. Korpikaisla ja korpikastikka kasvavat aivan veden äärellä. Kuusten lisäksi aukealla kasvavat vanhat pihlajat ja koivut.

Lipunmyyntikioskin takana puronotkossa, kasvaa karhunputkea, kotkansiipeä, metsäalvejuurta ja mesiangervoa. Puusto on leppävaltaista.

Teatterista itään sijaitsevassa saarekkeessa **B** puusto koostuu vanhoista kuusista, sekä tuomesta ja lepästä. Tuija muodostaa holvimaisia katoksia kanavan suulla. Lehtomaisen käenkaali-oravanmarjakankaan lajeja ovat käenkaali, oravanmarja, kielo, mustikka, ruohokanukka, sudenmarja, poimulehti, kultapiisku, suo-orkki ja kevätpiippo. Puna-ailakki, niittyhumala ja nurmihärkki kasvavat niityn puolella satunnaisesti. Niityliekosammal kasvaa laajoina mattoina metsän pohjalla. Valkeaherukkaa tavataan pensaana havukasvien vieressä.

1

2

1. Havupuiden varjossa. 2. Kielo, käenkaali ja oravanmarja viihtyvät metsän pohjalla.

Hupisaaret ja Ainolanpuisto

Hupisaarten historia ulottuu 1600-luvulle saakka. 1700-luvulla saaria laidunnettiin ja siellä kasvatettiin humalaa. Hupisaaret muuttui 1800-luvulla koko kaupungin puistoksi kunnostamisen ja Hanna Snellmanin avaaman lastentarhan myötä. Alueen luonto villiintyi taas sotien jälkeen, kunnes 1960-luvulla padot ja sillat korjattiin ja Oulun yliopiston puutarha perustettiin. Alue sai nykyisen muotonsa koko kaupungin ulkoilu- ja virkistysalueena. Oulujoen suisto saarineen on maakunnallisesti arvokas maisema-alue. Lintulammet, virrat ja rehevä kasvillisuus saniaisineen on luultavasti ollut alkuperäisellekin, v. 1865 avatulle, puistolle ominaista. Hupisaarilla ja Ainolan puistossa toimivat mm. kaupunginpuutarhan kasvihuoneet, keskusleikkipuisto, arboretum, Suomen pisin kalatie ja museoita: http://www.ouka.fi/ppm/koulut/pdf/Hupisaaret_2007.pdf Oulun varhaiskasvatusyksikkö Alakööki järjestää puistossa lasten luontotapahtumia:

<http://www.ouka.fi/sote/paivahoito/kotisivut/alakooki/>

3

4

5

6

7

Kanavan eteläpuolella **C** kasvaa kosteaa puna-ailakki-mesiangervoaltaista lehtomaista kasvillisuutta. Vadelmaa, punaherukkaa, kotkansiipeä, lehtovirmajuurta, puna-ailakkia, sudenmarjaa, metsäkortetta, mesiangervoa, koiranheinää ja tesmaa tavataan kenttäkerroksessa laajoina kasvustoina. Vuohenputki, horsma, poimuhierakka, niittysuolaheinä ja koiranputki kasvavat pientareella, samoin kuin laajat ja korkeat kotkansiipikasvustot. Puuston muodostavat leveälle kaartuvat pihlajat sekä harmaalepät. Pensaista sinikuusamaa ja tuomea esiintyy kanavan molemmin puolin.

Hupisaarilla on runsas puistolinnusto, joista yleisimpiä ovat peippo ja rastaat. Joukossa on myös eteläisiä harvinaisuuksia kuten nokkavarpunen ja mustapääkerttu.

8

3. Hiirenporras ja metsäälvejuuri
4. Karhunputki ja kotkansiipi 5. Vadelma
6. Sudenmarja 7. Paatsama 8. Sinikuusama